ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
.....
ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61 α
ΤΗΛΕΦΩΝΑΙ
Διευθύνσεως 32—02
Συντάξεως Διαχειρίσεως 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 40ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1153
ΤΡΙΤΗ
21
ΙΟΥΝΙΟΥ 1955
Τιμή Φύλλου δραχμή Μία

ΣΥΝΗΛΘΕΝ Η ΙΔΡΥΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ τῆς Φιλελευθέρας Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως

Ἐνέκρινε τὸ πρόγραμμα καὶ τὸ καταστατικὸν τοῦ νέου κόμματος

Ο κ. ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΞΕΛΕΓΗ ΑΡΧΗΓΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς ἤρχισεν εἰς τὸ θέατρον Μουσούρη, τὰς ἐργασίας της ἡ Ἱδρυτικὴ Συνέλευσις τῆς «Φιλελευθέρας Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» μὲ συμμετοχὴν εἰς αὐτὴν ὑπερτετρακοσίων συνέδρων, προερχομένων ἀπὸ ὅλας σχεδὸν τὰς περιφερείας τῆς χώρας.

Τὴν 9.45' πρωϊνὴν ἔφθασε ὁ ἀρχηγὸς τῆς Φ.Δ.Ε. κ. Σοφοκλῆς Βενιζέλος, ἀμέσως δὲ κατόπιν ἐψάλη ἁγιασμὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ὡ; Προεδρεῖον ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Ἰωάννης Πολίτης πρώην ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ὡς πρόεδρος καὶ ὡς μέλη οἱ κ. κ. Ἀσκούτσης, Βλουδάκης, Βαχλιώτης, Θεολογίτης, Κρασαδάκης, Κρητικός, Μπότσαρης, Μανουηλίδης, Μπουρδάρας, Μαλαμίδας, Παπαμιχαλόπουλος καὶ Σπυρής.

Ὡς ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐξελέγησαν οἱ κ.κ. Κων. Μαρῆς καὶ Σκουλικάρης.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἐκλεγεὶς Πρόεδρος τῆς Ἱδρυτικῆς Συνελεύσεως κ. Πολίτης, καταλαβὼν τὴν ἕδραν του ηὐχαρίστησε δι' ὀλίγων τὴν Συνέλευσιν διὰ τὴν ἐκλογήν του. Ἀναφερόμενος, ἐν συνεχείᾳ, εἰς τοὺς σκοποὺς τοῦ νέου κόμματος, ἐτόνισεν ἰδιαιτέρως ὅτι τοῦτο εἶναι κόμμα τοῦ Κέντρου καὶ ὅτι σοβαραὶ ἀποκλίσεις ἀπὸ τὴν γραμμὴν τὴν ὁποίαν ἐχάραξεν ἤδη ἀποτελοῦν ἔξοδον ἐκ τῶν ὁρίων τοῦ Κέντρου.

Πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἐζήτησε τὸν λόγον ὁ τέως ὑπουργὸς καὶ πολιτευτὴς Φθιώτιδος κ. Μαλαμίδας, ὁ ὁποῖος ἐπρότεινεν ὅπως προηγηθῇ ἡ ἀνακήρυξις ὡς ἀρχηγοῦ τῆς «Φ.Λελευθέρας Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» τοῦ κ. Σοφ. Βενιζέλου.

Κατόπιν συστάσεως ὅμως τοῦ κ. Βενιζέλου ὅπως τηρηθῇ αὐστηρῶς ἡ ἡμερησία διάταξις ἡ πρότασις τοῦ κ. Μαλαμίδα ἀπερρίφθη ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν.

Ἀκολούθως, ἐπεκρίθη ψήφισμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ συνέλευσις ἀπευθύνει τὸν ἐθνικὸν χαιρετισμὸν πρὸς τὸν ἑλληνισμὸν τῆς Κύπρου καὶ τῆς Βορείου Ἠπείρου. Ἀκολούθως, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Σοφ. Βενιζέλος, ὁ ὁποῖος ἐξηγῶν τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους προέβη εἰς τὴν ἵδρυσιν τῆς νέας παρατάξεως καὶ κηρύσσων τὴν ἔναρξιν τῆς συνελεύσεως εἶπε τὰ ἑξῆς:

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ὅπου ἔλαβον τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀναμιχθῶ ἐνεργῶς εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας μας, ἡ σταθερά μου σκέψις καὶ μόνη ἐπιθυμία μου ἦτο νὰ συντελέσω, μὲ ὅσας διέθετον δυνάμεις, εἰς τὴν εὐρωστίαν τῆς πατρίδος μας καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Οὐδέποτε ἐδίστασα πρὸ οὐδεμιᾶς προσωπικῆς θυσίας χάριν τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοῦ σκοποῦ, καὶ νομίζω ὅτι ἠμπορῶ νὰ ἰσχυρισθῶ ὅτι, σχετικῶς, μαζὶ μὲ τοὺς συνεργάτας μου, κατὰ τὴν τριακονταετῆ περίοδον ποὺ διηνύσαμεν ἀπὸ τὴν κατοχὴν ἕως σήμερα, περίοδον γεμάτην ἀλλεπαλλήλων παντοείδων κρίσεων, ἐπράξαμεν πάντοτε τὸ καθῆκον μας ἀπέναντι τῆς χώρας. Τὸ καθῆκον αὐτὸ εἶναι καὶ πάλιν τὸ κίνητρον τὸ ὁποῖον ὡδήγησεν ὑμᾶς ὅλους εἰς τὴν σημερινὴν συνέλευσιν.

Ἡ ἀπάτη τῆς ὁποίας ἔπεσε θῦμα ὁ λαὸς εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1952 κατέληξεν εἰς μίαν καταιγίδα ἄνευ προηγουμένου εἰς τὴν πολιτικήν μας ζωήν. Ἐπὶ τρία περίπου ἔτη πλήττονται ἀνηλεῶς καὶ ἀσυνειδήτως αἱ κατώτεραι καὶ αἱ μεσαῖαι τάξεις τῆς οἰκονομικῆς διαβαθμίσεως αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὸν κορμὸν τοῦ ἔθνους. Ἡ φατρία καὶ ἡ διαφθορὰ κατέκλυσαν ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς κρατικῆς δραστηριότητος. Ἡ δυσφορία τοῦ λαοῦ ἔχει ἀποκορυφωθῆ ἀπέναντι αὐτῆς τῆς καταστάσεως. Ὁ λαὸς ἠξίωσε δικαίως τὴν ἕνωσιν τῶν δυνάμεων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως εἰς πολιτικὸν ὄργανισμὸν ἱκανὸν νὰ ἡγηθῇ τοῦ ἀγῶνος του.

Εἰς τὸ Λαϊκὸν αὐτὸ αἴτημα ὑπείκων ἐνόμισα καθῆκον μου νὰ κινηθῶ πρὸς πραγματοποίησίν του. Αἱ προσπάθειαί μου, ὅπως γνωρίζετε, προσέκρουσαν εἰς τὴν ἐπίμονον προσήλωσιν ὡρισμένων παραγόντων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐξ ἀντιλήψεως καὶ μεθόδων εὑρισκομένων ἐκτὸς τόπου καὶ χρόνου. Ἡ μόνη λύσις τὴν ὁποίαν κατ' οὐσίαν ἐδέχοντο νὰ συζητήσουν ἦτο ἡ ἁπλῆ παράταξις εἰς ἓν μέτωπον τῶν διαφόρων κομμάτων καὶ ὁμάδων καὶ τοῦτο ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς διαπραγματεύσεως βουλευτικῶν ἑδρῶν καὶ ἀξιωμάτων.

Ἀλλά, κύριοι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ μέθοδος αὐτὴ ἦτο ἀδύνατον νὰ καταλήξῃ εἰς θετικὰ ἀποτελέσματα διότι δὲν ὑπάρχει σήμερον κανένα ἀντικειμενικὸν κριτήριον περὶ τοῦ τί ἕκαστον τῶν ἐν λόγῳ κομμάτων πράγματι ἀντιπροσωπεύει, δὲν ὑπῆρχε τίποτε τὸ προσφορώτερον διὰ νὰ προκαλέσῃ τὴν ὀργὴν τοῦ λαοῦ ἀπὸ τοὺς στείρους μικροκομματικοὺς διαπληκτισμοὺς εἰς τοὺς ὁποίους ἡ μέθοδος αὐτὴ ἀναποφεύκτως ὁδηγεῖ. Πέραν τούτου, θ' ἀπετέλει ἀπάτην ἔναντι τοῦ λαοῦ ἡ πρόσκαιρος συγκόλλησις ὅλων αὐτῶν τῶν κομμάτων εἰς ἓν ἐκλογικὸν μέτωπον ἡ ὁποία καὶ μετεκλογικῶς θὰ ἔσυρε μαζί της τὰς κομματικὰς καὶ προσωπικὰς διαμάχας καὶ ἀντιθέσεις καὶ θὰ ἦτο ἀνίκανος ν' ἀντιμετωπίσῃ γοργὰ καὶ ἀποφασιστικὰ τὰς κρισίμους περιστάσεις καὶ τὰ μεγάλα προβλήματα ποὺ θὰ ἐτίθεντο ἐνώπιόν της.

Ἐνώπιον αὐτῆς τῆς καταστάσεως προῆλθον εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἱδρύσεως μαζὶ μὲ ὅλους ὑμᾶς οἱ ὁποῖοι πιστεύετε τὸν σκοπὸν ποὺ ἐπιδιώκομεν, πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ μὲ ἀπολύτως δημοκρατικὴν διάρθρωσιν, ἀπὸ τὴν βάσιν ἕως τὴν κορυφήν, ἐντὸς τοῦ ὁποίου καθεὶς ἐπὶ ἴσοις ὅροις ἠμπορεῖ νὰ διεκδικήσῃ τὴν θέσιν ἡ ὁποία πιστεύει ὅτι τοῦ ἀνήκει, καὶ ἐντὸς τοῦ ὁποίου κανεὶς δὲν θὰ εἶχε συμβατικὰς ἰδιότητας ἀλλὰ μόνον ἐκείνας τὰς ὁποίας σεῖς διὰ τῆς ψήφου σας θὰ ὁρίσητε. Πάντες νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὴν θέλησιν τῆς πλειοψηφίας. Εἶναι ἀπορίας ἄξιον διατί οἱ ἐκτὸς τοῦ στίβου ἀξιοῦντες ἡγετικὰ προνόμια δὲν ἔρχονται νὰ τὰ διεκδικήσουν ἐντὸς αὐτῆς κατὰ τὴν δημοκρατικὴν διαδικασίαν, τὴν ὑγιεστέραν ἀπὸ ὅλας τὰς διαδικασίας.

Εἶναι, ἐν τούτοις, καιρὸς νὰ ἀντιληφθῶμεν ὅλοι ὅτι παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτεὶ ἡ ἐποχὴ τῶν προσωποπαγῶν κομμάτων καὶ ὅτι μόνη ἡ ἡγεσία ἀξία τοῦ ὀνόματος εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία πηγάζει ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν ψῆφον τοῦ Κόμματος.

Ἡ ἀνταπόκρισις τὴν ὁποίαν ἡ πρωτοβουλία ὑμῶν εὗρεν ἐκ μέρους εὐρυτάτων στρωμάτων τῆς δημοκρατικῆς κοινῆς γνώμης πείθει ὑμᾶς ὅτι ἀκολουθοῦμεν τὴν ὀρθὴν ὁδὸν τὴν μόνην ἱκανὴν νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς τὸ δικαίωμα νὰ ὁμιλοῦμεν μετὰ κύρους ἐξ ὀνόματος τοῦ λαοῦ.

Ἡ ἵδρυσις τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ ὀργανισμοῦ εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς παρούσης συνελεύσεως καὶ νομίζω ὅτι ἀνήκει εἰς ὅλους ὑμᾶς ἔπαινος διότι διὰ πρώτην φορὰν εἰσάγομεν εἰς τὴν πολιτικήν μας ζωὴν τὸ ὑγιὲς καὶ πράγματι δημοκρατικὸν τοῦτο πνεῦμα.

Τὰ βλέμματα φίλων καὶ ἀντιπάλων εἶναι ἐστραμμένα πρὸς ὑμᾶς. Ἂς δώσωμεν εἰς τοὺς πρώτους τὴν ἱκανοποίησιν καὶ εἰς τοὺς δευτέρους τὸ παράδειγμα τῆς δημοκρατικῆς μας πίστεως.

Μὲ τὴν πεποίθησιν αὐτὴν κηρύσσω τὴν ἔναρξιν τῆς Ἱδρυτικῆς Συνελεύσεως τῆς «Φιλελευθέρας Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως».

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπηκολούθησε κατόπιν προτάσεως τοῦ κ. Ἀλεξ. Μακρίδη, τήρησις ἑνὸς λεπτοῦ σιγῆς εἰς μνήμην τῶν ἀειμνήστων ὑπερμάχων ἀγωνιστῶν τῆς Δημοκρατίας Ἐλευθερίου Βενιζέλου, Θεμ. Σοφούλη, στρατηγοῦ Πλαστήρα, Παπαναστασίου, Καφαντάρη, Μιχαλακοπούλου κλπ. Κατόπιν ἡ Συνέλευσις εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, λαβόντων τὸν λόγον τὸν κ.κ. Πολυχρονίδη, Χατζηαποστόλου, Μπακατσέλου, Μητσοτάκη, Τσιριμώκου κλπ. ἐπὶ κανονισμοῦ τῶν ἐργασιῶν της. Ἐνεκρίθησαν τελικῶς τὰ ἄρθρα αὐτοῦ ἀπὸ 1—9 τὰ δὲ ὑπόλοιπα ἐπειδὴ συνδέονται μὲ τὸ καταστατικὸν ἀφέθη νὰ ἐγκριθοῦν κατὰ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ καταστατικοῦ.

Τὴν ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως εἰσήγησιν ἐπὶ τοῦ Καταστατικοῦ τῆς «Φιλελευθέρας Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» ἔκαμεν ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ὀργανωτικῆς Γραμματείας τῆς Ἱδρυτικῆς Συνελεύσεως κ. Λουκῆς Ἀκρίτας ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἀνέλυσεν ἓν πρὸς ἓν τὰ ἄρθρα αὐτοῦ καὶ τὴν σκοπιμότητα ποὺ ἐξυπηρετεῖ ἕκαστον τούτων ὑπογράμμισε μεταξὺ ἄλλων ὅτι τὸ Καταστατικὸν τῆς «Φιλελευθέρας Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» ἔχει τὴν ἁπλότητα καὶ τὴν ἐντιμότητα τῶν προθέσεων ποὺ χαρακτηρίζουν συνήθως τὰ μεγάλα κείμενα.

Ἐπηκολούθησε συζήτησις ἐπὶ τοῦ καταστατικοῦ καὶ ἐπροτάθησαν διάφοροι τροποποιήσεις, μετ' ὀλίγον διεκόπη ἡ συνεδρίασις.

Κατὰ τὴν μεσημβρινὴν διακοπήν, ἡ ἐπιτροπὴ συντάξεως τοῦ σχεδίου Καταστατικοῦ, συνελθοῦσα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος κ. Σοφ. Βενιζέλου, ἔλαβεν ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν ὑποβληθεισῶν κατὰ τὴν πρωϊνὴν συνεδρίασιν προτάσεων τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ καταστατικοῦ τοῦ κόμματος.

Αἱ σχετικαὶ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἐγένοντο δεκταὶ διὰ μεγάλης πλειοψηφίας ὑπὸ τῆς συνελεύσεως κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίασιν. Ἐν συνεχείᾳ ἡ συνέλευσις εἰσῆλθεν εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν προγραμματικῶν διακηρύξεων τοῦ κόμματος.

Ἐπὶ τῶν προγραμματικῶν διακηρύξεων, πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ βουλευτὴς Δωδεκανήσου καὶ τέως ὑπουργὸς κ. Ζίγδης, ὁ ὁποῖος ἠσχολήθη διὰ μακρῶν μὲ τὰ οἰκονομικὸν πρόγραμμα.

Ἡ Φ.Λελευθέρα Δημοκρατικὴ Ἕνωσις, ἐδήλωσεν ὁ κ. Ζίγδης, εἶναι ἀντίθετος μὲ τὴν ἄποψιν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι, οὔτε θὰ γίνῃ αὐθύπαρκτος οἰκονομικὴ μονάς, πιστεύει, δηλαδή, ὅτι ἡ ἀνεργία, ἡ ὑποαπασχόλησις, ἡ φτώχεια καὶ ἡ ἀνεύρεσις τύχης τῶν τέκνων της διὰ τῆς μεταναστεύσεώς των, δὲν εἶναι μόνιμος κατάστασις διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὡς πιστεύουν ὡρισμένοι παράγοντες τοῦ τόπου. οἱ ὁποῖοι ζοῦν ἢ θέλουν νὰ ζοῦν ἐκτὸς τῆς ἑλληνικῆς πραγματικότητος.

Αἱ μελέται αἱ ἐπιστημονικαί, αἱ ὁποῖαι ἔχουν γίνει μέχρι τοῦδε ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς αὐτοτελείας τῆς χώρας, ὁ μόχθος τοῦ ἐργάτου, ὁ ἀφθονος πλοῦτος τοῦ ὑπεδάφους ἔχουν σχηματίσει ὁριστικῶς καὶ τελεσιδίκως εἰς τοὺς ζῶντας τὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα Ἕλληνας τὴν πεποίθησιν, ὅτι δύναται ὁ χῶρος αὐτὸς ποὺ λέγεται Ἑλλάς, νὰ καταστήσῃ τὴν ζωὴν ἐκείνων ποὺ τὸν κατοικοῦν εὐτυχισμένην καὶ ἰσαξίαν ἀπὸ ἀπόψεως ἀπολαυῶν μὲ τὴν ζωὴν ἄλλων Λαῶν, ποὺ κατοικοῦν πλουσιωτέρους χώρους ἐπὶ τοῦ πλανήτου.

Ὁ κ. Ζίγδης προσέθεσεν, ὅτι συντόμως ἡ Φ.Δ.Ε. θὰ δώσῃ εἰς τὸν ἑλληνικὸν Λαὸν λεπτομερέστατον οἰκονομικὸν πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον θὰ δίδῃ συγκεκριμένην ἀπάντησιν εἰς ὅλα τὰ ζωτικὰ οἰκονομικὰ προβλήματα τοῦ τόπου καὶ τὸ ὁποῖον θὰ ἐφαρμόσῃ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἀνόδου της εἰς τὴν Ἐξουσίαν.

Ὁ κ. Μητσοτάκης ὡμίλησεν ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Κόμματος εἰς τὸν τομέα τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς, τονίσας ὅτι εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῶν προβλημάτων τῆς χώρας πρέπει νὰ τεθῇ εἰς πρώτην γραμμήν, διότι ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμὸς δὲν εἶναι μόνον πολυπληθέστερος οὔτε μόνον ἀκένωτος ἐθνικὴ δεξαμενή, ἀλλὰ καὶ τὸ στήριγμα τῆς χώρας μας.

Τὸ πρόβλημα προβάλλει σοβαρώτατον καὶ πρέπει νὰ καταβληθῇ προσπάθεια πρὸς αὔξησιν τῆς μονάδος ἀποδόσεως καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν χρησιμοποιουμένων ἀτόμων. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ Φ. Λελευθέρα Δημοκρατικὴ Ἕνωσις ὑπόσχεται νὰ δώσῃ ἀπόλυτον προτεραιότητα εἰς τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ ἀγροτικοῦ μας χώρου καὶ τὴν ἀνύψωσιν ἀντιστοίχως τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἀγρότου.

Ἀκολούθως ἔλαβεν τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως κ. Ἰω. Πολίτης ἀναπληρωθεὶς προσωρινῶς ὑπὸ τοῦ κ. Μπότσαρη. Ὁ κ. Πολίτης, εἶπεν ὅτι ἀντιθέτως μὲ ὅσα συμβαίνουν εἰς κάθε χώραν καὶ κάθε Κυβέρνησιν εἰς τὸν ἰδικόν μας τόπον συμβαίνει νὰ διαιρούμεν ἐνίοτε μακρὰ περιόδους χωρὶς καμμίαν ἀπολύτως ἐξωτερικὴν πολιτικήν. Μία δὲ ἀπὸ τὰς περιόδους αὐτὰς εἶναι καὶ αὐτὴ ποὺ διατρέχομεν ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1952 μέχρι σήμερον.

Ἡ θλιβερὰ σημερινὴ κατάστασις ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἐξέφυγε τῶν χειρῶν μας κάθε πρωτοβουλία καὶ ἀπεκτήσαμεν νοοτροπίαν κομπάρσου ἐπὶ τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς σκηνῆς. Ἡ Ἑλλάς, ὑπεγράμμισεν ὁ κ. Πολίτης, δὲν εἶναι προκεχωρημένον φυλάκιον καμμιᾶς ἄλλης χώρας. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἀκρόπολις τῆς Ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ὑπερασπίζουν ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην αἱ γενεαὶ τῶν Ἑλλήνων ἀλύγιστοι φρουροὶ τῆς ἀνεξαρτησίας των.

Ὁμιλῶν ἐπὶ τῶν σημειουμένων διεθνῶν ἐξελίξεων εἶπεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ ἔχῃ ἀνοικτὸν τὸν νοῦν καὶ ἀνοικτὴν τὴν καρδίαν εἰς ὅλας τὰς προσπαθείας καὶ νὰ ἐξετάζῃ κάθε περίπτωσιν ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῶν συμφερόντων τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἡ εἰρήνη

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΠΑΡΗΛΘΕΝ Η ΕΠΟΧΗ τῶν προσωπικῶν κομμάτων

Ἀνάγκη νὰ ἑνωθῇ ἡ Ἀντιπολίτευσις

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἀκολούθως, ἐπεκρίθη ψήφισμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ συνέλευσις ἀπευθύνει τὸν ἐθνικὸν χαιρετισμὸν πρὸς τὸν ἑλληνισμὸν τῆς Κύπρου καὶ τῆς Βορείου Ἠπείρου. Ἀκολούθως, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Σοφ. Βενιζέλος, ὁ ὁποῖος ἐξηγῶν τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους προέβη εἰς τὴν ἵδρυσιν τῆς νέας παρατάξεως καὶ κηρύσσων τὴν ἔναρξιν τῆς συνελεύσεως εἶπε τὰ ἑξῆς:

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ὅπου ἔλαβον τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀναμιχθῶ ἐνεργῶς εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας μας, ἡ σταθερά μου σκέψις καὶ μόνη ἐπιθυμία μου ἦτο νὰ συντελέσω, μὲ ὅσας διέθετον δυνάμεις, εἰς τὴν εὐρωστίαν τῆς πατρίδος μας καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Οὐδέποτε ἐδίστασα πρὸ οὐδεμιᾶς προσωπικῆς θυσίας χάριν τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοῦ σκοποῦ, καὶ νομίζω ὅτι ἠμπορῶ νὰ ἰσχυρισθῶ ὅτι, σχετικῶς, μαζὶ μὲ τοὺς συνεργάτας μου, κατὰ τὴν τριακονταετῆ περίοδον ποὺ διηνύσαμεν ἀπὸ τὴν κατοχὴν ἕως σήμερα, περίοδον γεμάτην ἀλλεπαλλήλων παντοείδων κρίσεων, ἐπράξαμεν πάντοτε τὸ καθῆκον μας ἀπέναντι τῆς χώρας. Τὸ καθῆκον αὐτὸ εἶναι καὶ πάλιν τὸ κίνητρον τὸ ὁποῖον ὡδήγησεν ὑμᾶς ὅλους εἰς τὴν σημερινὴν συνέλευσιν.

Ἡ ἀπάτη τῆς ὁποίας ἔπεσε θῦμα ὁ λαὸς εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1952 κατέληξεν εἰς μίαν καταιγίδα ἄνευ προηγουμένου εἰς τὴν πολιτικήν μας ζωήν. Ἐπὶ τρία περίπου ἔτη πλήττονται ἀνηλεῶς καὶ ἀσυνειδήτως αἱ κατώτεραι καὶ αἱ μεσαῖαι τάξεις τῆς οἰκονομικῆς διαβαθμίσεως αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὸν κορμὸν τοῦ ἔθνους. Ἡ φατρία καὶ ἡ διαφθορὰ κατέκλυσαν ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς κρατικῆς δραστηριότητος. Ἡ δυσφορία τοῦ λαοῦ ἔχει ἀποκορυφωθῆ ἀπέναντι αὐτῆς τῆς καταστάσεως. Ὁ λαὸς ἠξίωσε δικαίως τὴν ἕνωσιν τῶν δυνάμεων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως εἰς πολιτικὸν ὄργανισμὸν ἱκανὸν νὰ ἡγηθῇ τοῦ ἀγῶνος του.

Εἰς τὸ Λαϊκὸν αὐτὸ αἴτημα ὑπείκων ἐνόμισα καθῆκον μου νὰ κινηθῶ πρὸς πραγματοποίησίν του. Αἱ προσπάθειαί μου, ὅπως γνωρίζετε, προσέκρουσαν εἰς τὴν ἐπίμονον προσήλωσιν ὡρισμένων παραγόντων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐξ ἀντιλήψεως καὶ μεθόδων εὑρισκομένων ἐκτὸς τόπου καὶ χρόνου. Ἡ μόνη λύσις τὴν ὁποίαν κατ' οὐσίαν ἐδέχοντο νὰ συζητήσουν ἦτο ἡ ἁπλῆ παράταξις εἰς ἓν μέτωπον τῶν διαφόρων κομμάτων καὶ ὁμάδων καὶ τοῦτο ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς διαπραγματεύσεως βουλευτικῶν ἑδρῶν καὶ ἀξιωμάτων.

Ἀλλά, κύριοι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ μέθοδος αὐτὴ ἦτο ἀδύνατον νὰ καταλήξῃ εἰς θετικὰ ἀποτελέσματα διότι δὲν ὑπάρχει σήμερον κανένα ἀντικειμενικὸν κριτήριον περὶ τοῦ τί ἕκαστον τῶν ἐν λόγῳ κομμάτων πράγματι ἀντιπροσωπεύει, δὲν ὑπῆρχε τίποτε τὸ προσφορώτερον διὰ νὰ προκαλέσῃ τὴν ὀργὴν τοῦ λαοῦ ἀπὸ τοὺς στείρους μικροκομματικοὺς διαπληκτισμοὺς εἰς τοὺς ὁποίους ἡ μέθοδος αὐτὴ ἀναποφεύκτως ὁδηγεῖ. Πέραν τούτου, θ' ἀπετέλει ἀπάτην ἔναντι τοῦ λαοῦ ἡ πρόσκαιρος συγκόλλησις ὅλων αὐτῶν τῶν κομμάτων εἰς ἓν ἐκλογικὸν μέτωπον ἡ ὁποία καὶ μετεκλογικῶς θὰ ἔσυρε μαζί της τὰς κομματικὰς καὶ προσωπικὰς διαμάχας καὶ ἀντιθέσεις καὶ θὰ ἦτο ἀνίκανος ν' ἀντιμετωπίσῃ γοργὰ καὶ ἀποφασιστικὰ τὰς κρισίμους περιστάσεις καὶ τὰ μεγάλα προβλήματα ποὺ θὰ ἐτίθεντο ἐνώπιόν της.

Ἐνώπιον αὐτῆς τῆς καταστάσεως προῆλθον εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἱδρύσεως μαζὶ μὲ ὅλους ὑμᾶς οἱ ὁποῖοι πιστεύετε τὸν σκοπὸν ποὺ ἐπιδιώκομεν, πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ μὲ ἀπολύτως δημοκρατικὴν διάρθρωσιν, ἀπὸ τὴν βάσιν ἕως τὴν κορυφήν, ἐντὸς τοῦ ὁποίου καθεὶς ἐπὶ ἴσοις ὅροις ἠμπορεῖ νὰ διεκδικήσῃ τὴν θέσιν ἡ ὁποία πιστεύει ὅτι τοῦ ἀνήκει, καὶ ἐντὸς τοῦ ὁποίου κανεὶς δὲν θὰ εἶχε συμβατικὰς ἰδιότητας ἀλλὰ μόνον ἐκείνας τὰς ὁποίας σεῖς διὰ τῆς ψήφου σας θὰ ὁρίσητε. Πάντες νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὴν θέλησιν τῆς πλειοψηφίας. Εἶναι ἀπορίας ἄξιον διατί οἱ ἐκτὸς τοῦ στίβου ἀξιοῦντες ἡγετικὰ προνόμια δὲν ἔρχονται νὰ τὰ διεκδικήσουν ἐντὸς αὐτῆς κατὰ τὴν δημοκρατικὴν διαδικασίαν, τὴν ὑγιεστέραν ἀπὸ ὅλας τὰς διαδικασίας.

Εἶναι, ἐν τούτοις, καιρὸς νὰ ἀντιληφθῶμεν ὅλοι ὅτι παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτεὶ ἡ ἐποχὴ τῶν προσωποπαγῶν κομμάτων καὶ ὅτι μόνη ἡ ἡγεσία ἀξία τοῦ ὀνόματος εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία πηγάζει ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν ψῆφον τοῦ Κόμματος.

Ἡ ἀνταπόκρισις τὴν ὁποίαν ἡ πρωτοβουλία ὑμῶν εὗρεν ἐκ μέρους εὐρυτάτων στρωμάτων τῆς δημοκρατικῆς κοινῆς γνώμης πείθει ὑμᾶς ὅτι ἀκολουθοῦμεν τὴν ὀρθὴν ὁδὸν τὴν μόνην ἱκανὴν νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς τὸ δικαίωμα νὰ ὁμιλοῦμεν μετὰ κύρους ἐξ ὀνόματος τοῦ λαοῦ.

Ἡ ἵδρυσις τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ ὀργανισμοῦ εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς παρούσης συνελεύσεως καὶ νομίζω ὅτι ἀνήκει εἰς ὅλους ὑμᾶς ἔπαινος διότι διὰ πρώτην φορὰν εἰσάγομεν εἰς τὴν πολιτικήν μας ζωὴν τὸ ὑγιὲς καὶ πράγματι δημοκρατικὸν τοῦτο πνεῦμα.

Τὰ βλέμματα φίλων καὶ ἀντιπάλων εἶναι ἐστραμμένα πρὸς ὑμᾶς. Ἂς δώσωμεν εἰς τοὺς πρώτους τὴν ἱκανοποίησιν καὶ εἰς τοὺς δευτέρους τὸ παράδειγμα τῆς δημοκρατικῆς μας πίστεως.

Μὲ τὴν πεποίθησιν αὐτὴν κηρύσσω τὴν ἔναρξιν τῆς Ἱδρυτικῆς Συνελεύσεως τῆς «Φιλελευθέρας Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως».

Ο κ. ΑΛ. ΣΒΩΛΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΤΟΥ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς ἔγινεν ὀγκώδης συγκέντρωσις τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ κινηματογράφου «Ὀρφεὺς» τῆς Νικαίας. Μετ' εἰσήγησιν τοῦ γενικοῦ γραμματέως τῆς περιφερειακῆς Ἐπιτροπῆς Πειραιῶς κ. Διβιεράτου καταφερθέντος δριμύτατα κατὰ τῆς ἀντιλαϊκῆς πολιτικῆς τοῦ Συναγερμοῦ, ἡ ὁποία ἐδίδιοε τὸν λαὸν εἰς ἀπόγνωσιν καὶ ἀγωνίαν, ὡμίλησεν ὁ κ. Σβῶλος, ὅστις ἀνεμνήσθη τῶν θυσιῶν τοῦ λαοῦ τῆς Νικαίας κατὰ τὴν ἐχθρικὴν κατοχήν, ἀνέλυσεν ἐν συνεχείᾳ τὴν τυραννικὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως καὶ ἀνέπτυξε τὰς ἀρχὰς τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος.

Ἀκολούθως, ὡμίλησεν ὁ κοινοβουλευτικὸς ἐκπρόσωπος τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος κ. Ἀλαμανῆς, ὅ